

- comercializate cu autorizarea acestui organism, însă sunt utilizate, în pofida voinței acestuia din urmă, în afara zonei geografice pentru care au fost furnizate —, nici la cele obținute sau activate prin furnizarea unui nume fals și a unei adrese false, nici la cele care au fost utilizate cu încălcarea unei limitări contractuale care permite utilizarea acestora numai în scopuri private.
2. Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 98/84/CE nu se opune unei reglementări naționale care împiedică utilizarea dispozitivelor de decodare străine, inclusiv a celor obținute sau activate prin furnizarea unui nume fals și a unei adrese false sau a celor utilizate cu încălcarea unei limitări contractuale care permite utilizarea acestora numai în scopuri private, întrucât o astfel de reglementare nu intră sub incidența domeniului coordonat de această directivă.
3. Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că
- acest articol se opune unei reglementări a unui stat membru prin care sunt declarate ilicite importul, vânzarea și utilizarea în acest stat membru a unor dispozitive de decodare străine care permit accesul la un serviciu codificat de difuzare prin satelit care provine dintr-un alt stat membru și care cuprinde obiecte protejate prin legislația acestui stat,
 - această concluzie nefiind infirmată nici de împrejurarea că dispozitivul de decodare străin a fost obținut sau activat prin indicarea unei identități false și a unei adrese false, cu intenția de a eluda restricția teritorială în cauză, nici de împrejurarea că acest dispozitiv este utilizat în scopuri comerciale, deși era rezervat unei utilizări cu caracter privat.
4. Clauzele unui contract de licență exclusivă încheiat între un titular de drepturi de proprietate intelectuală și un organism de radiodifuziune constituie o restrângere a concurenței interzisă de articolul 101 TFUE în condițiile în care, prin clauzele menționate, acestui din urmă organism îi este impusă obligația de a nu furniza dispozitive de decodare care să permită accesul la obiectele protejate ale acestui titular în vederea utilizării lor în exteriorul teritoriului care intră sub incidența acestui contract de licență.
5. Articolul 2 litera (a) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretat în sensul că dreptul de reproducere se extinde la fragmentele tranzitorii ale operelor în memoria unui decodor prin satelit și pe un ecran de televizor cu condiția ca aceste fragmente să conțină elemente care sunt expresia creației intelectuale proprii a autorilor în cauză, fiind necesară examinarea ansamblului compus din fragmentele reproduse în mod simultan pentru a verifica dacă conține astfel de elemente.
6. Actele de reproducere precum cele în discuție în cauza C-403/08, care sunt efectuate în memoria unui decodor prin satelit și pe un ecran de televizor, îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Directiva privind dreptul de autor și, prin urmare, pot fi realizate fără autorizarea titularilor de drepturi de autor în cauză.
7. Noțiunea „comunicare publică”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva privind dreptul de autor, trebuie interpretată în sensul că include transmisia operelor radiodifuzate, prin intermediul unui ecran de televiziune și al unor difuzoare, către clienții prezenți într-un bar.
8. Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la drepturile de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu trebuie interpretată în sensul că nu are nicio influență asupra caracterului licit al actelor de reproducere efectuate în memoria unui decodor prin satelit și pe un ecran de televizor.

(¹) JO C 301, 22.11.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 6 octombrie 2011
— Comisia Europeană/Republica Italiană**

(Cauza C-302/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutoare acordate întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei — Reduceri ale contribuțiilor sociale — Recuperare)

(2011/C 347/03)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și E. Righini, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, și G. Aiello, avocat dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea în termenul prevăzut a măsurilor necesare pentru a se conforma articolelor 2, 5 și 6 din Decizia 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei prevăzute de Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor sociale [notificată sub numărul C(1999) 4268], (JO L 150, p. 50)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea în termenul stabilit a tuturor prevederilor necesare pentru recuperarea de la beneficiari a ajutoarelor acordate în temeiul schemei de ajutoare declarate ilegale și incompatibile cu piața comună prin Decizia 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei prevăzute de Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor sociale, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 din această.

2. Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 256, 24.10.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 octombrie 2011 — Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-493/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 63 TFUE și articolul 40 din Acordul privind SEE — Libera circulație a capitalurilor — Fonduri de pensii străine și naționale — Impozit pe profit — Dividende — Scutire — Diferență de tratament)

(2011/C 347/04)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și M. Afonso, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și H. Ferreira, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 63 TFUE și a articolului 40 SEE — Restricții privind circulația capitalurilor — Fonduri de pensii străine și naționale — Dividende — Impozitare — Diferență de tratament

Dispozitivul

1. Prin rezervarea beneficiului scutirii de impozitul pe profit numai pentru fondurile de pensii rezidente pe teritoriul portughez, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 TFUE și al articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.

2. Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 37, 13.2.2010.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 6 octombrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Austria) — Astrid Preissl KEG/Landeshauptmann von Wien

(Cauza C-381/10) (¹)

[Politica industrială — Igiena produselor alimentare — Regulamentul (CE) nr. 852/2004 — Instalarea unei chiuvete în toaleta unui local care comercializează produse alimentare]

(2011/C 347/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Astrid Preissl KEG

Pârât: Landeshauptmann von Wien

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Interpretarea punctului 4 al capitolului 1 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 173) și, în special, a cuvântului „Handwaschbecken” (chiuvetă destinată spălării mâinilor), cuprins în versiunea germană a dispoziției menționate — Decizie administrativă a unui stat membru prin care se dispune instalarea unei chiuvete prevăzute cu echipament pentru spălarea și uscarea igienică a mâinilor în toaletele unei cafenele

Dispozitivul

Punctul 4 din capitolul I din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare trebuie interpretat în sensul că această dispoziție nu implică faptul că o chiuvetă în sensul acesteia trebuie să fie destinată exclusiv spălării mâinilor și nici că robinetul și materialele pentru uscarea mâinilor trebuie să poată fi utilizate fără a fi necesar să fie atinse cu mâna.

(¹) JO C 274, 9.10.2010.